

2008
2016

ROČENKA ABSOLVENTŮ

2012
2016

GYMNÁZIUM ZLÍN
LESNÍ ČTVRŤ

Bařinka Jan

Bělaková Kateřina

Diváky Tomáš

Dunajská Gabriela

Fojtáčhová Veronika

Greš Adam

Holá Veronika

Holíková Eva

Horák Tomáš

Chytilová Kristýna

Jašová Karolína

Juráková Daniela

Kefer David

Lečbých Jiří

Minich Michal

Polášková Magdaléna

Prošek Denis

Rafaj Adam

Socha Martin

Soukup Daniel

Štašková Klára

Světinská Kateřina

Svobodová Alena

Ševčík Jan

Uhříková Zuzana

Vráblíková Jana

Chval Vladislav

Fridrich Lucius

třidní profesorka: Mgr. Pavla Kovaříková

„*Hudba velmi prospívá zdraví, když ji náležitě užíváme.*“
(Pythagoras)

Moji milí oktáváni,
naš společný čas se chýlí ke konci, a to je *Jasná zpráva*. Za osm let společného soužití jste prošli řadou *Proměn*, zažili spoustu okamžiků, které vám mohly vřít *Hlubokou vrásku* do čela, při nichž jste „*vymysleli spoustu nápadů*“ a z plných plic jste mohli hrdě zvolat *Hallelujah*, kdy jste sobě i nám kladli nezodpověditelné *Otázky* typu „*kolik je slunci let, milión nebo pět...*“. Přestože jste zde ne vždy zažívali *Nebe na zemi*, mohli jste mít mnohdy pocit, že i *Eight Days a Week* by bylo málo, a říkali si *Kebyste to vedeli*, snad jste si „*v těžkých chvílích zašeptali ta moudrá slova*“: *Let It Be* a jako moudrý *Ezop a brabeneč* jste se nechali vést jasnou září *Komety*, která vás všechny, jak pevně věřím, dovede až k samotnému konci s gladiátorským pozdravem *Morituri te salutant*.

Za chvíli to vše bude *Yesterday*. Ať vám tedy vždy *Veje vektor* dobrým směrem a ukáže ty správné cesty sněhem *Zafúkané*, ať vás obklopuje *Voda, čo vás drží nad vodou*.

Náležitě si užijte hudby, *Dokud se zpívá*.
Carpe diem, Viva la vida!

Vaše Pavla Kovaříková

třída OA:

Chodili spolu z čisté „lásky“ a osmnáct (1 20) jim bylo let. Do osmi let však bez nadsázky se vešel jejich mladý svět.

Ten sbor kantorský dělal sázky, zda zase první mohou být do prospěchu i do docházky, o čem si jini mohli snít.

Na slzy nikdy pozdě není. Slabocha u nich nehledej. Košť vína, Praha hodně mění. Stučkáč, tak další sklenku podávej.

A občas přišly slabé chvíle, co povahu jim změnily. Vždy následovali své cíle, přes mrtvolky se probili.

Ať vám to je či není milé měli se rádi, a tak dál... Závíďte třídě pošetilé, že vždycky třidní při nich stál(a).

Svět je krásný!
A tak to prosím je...

Bohačová Simona Čechová Marie Červinka Marek Dušek Petr Holubec Jakub Ingrová Andrea

Kavánková Iva Křepelka Jan Langrová Veronika Machala Lukáš Máchová Karolína Minařík Martin

Mlčák Ondřej Novotný Pavel Pavlů Simon Randárová Anna Simkovičová Karolína Stavinoha Jan

Ševčíková Iveta Vágnér Daniel Vaicenbacher Jakub Vašková Veronika Vojkůvková Adéla Vykopal Marek

Žamorská Nikol Zemek Alexandr Konečná Adéla Slovák Jan Zatloukalová Martina Zatloukalová Barbora

třídní profesorka: PaedDr. Věra Hanáková

„Lidé obětují zdraví, aby vydělali peníze, potom obětují peníze, aby znovu získali zdraví, potom se tak znepokojují minulostí a budoucností, že si neužívají přítomnosti, a tak nežijí ani v přítomnosti ani v budoucnosti. A žijí tak, jakoby neměli nikdy zemřít, a potom zemřou bez toho, aby předtím žili.“

Dalajláma – duchovní vůdce Tibeťanů

Do vaší třídy jsem vždycky chodila ráda. Po každé naší prozpívavé hodině jsem měla pocit, že skutečně žiji, bylo mně s vámi moc hezky. Aspoň na chvíli jedné písničky jsem dokázala zapomenout na všechny strasti, starosti a nepohodu. Hodně jsem se od vás naučila. Uchovejte si touhu po krásných prožitcích v životě a po hezkých mezilidských vztazích, upřednostněte ji před penězi.

Děkuji

Věra Hanáková

TŘÍDA OB:

Když jsme nastoupili do primy, asi jsme si to moc neuvědomovali. Nedocházelo nám, že spolu strávíme následujících osm let. Osm let, během kterých se nesčítelněkrát pohádáme, usmíříme, osočíme a omluvíme. Osm let, kdy si budeme opisovat úkoly, psát taháky a modlit se, ať zrovna dnes nejsme vyzkoušení. Během této doby jsme se hodně změnili. Z vykulených primánů vyrostli dospělí lidé, které čeká jedna z největších životních zkoušek. Maturita a nový, „dospělý“ život. Etapa, během které nám už nikdo nenapíše omluvenku, nikdo nepřimhouří oko za pozdní příchod a nikdo nebude akceptovat náhlou nevolnost. Budeme se muset všem příchozím zkouškám postavit čelem a doufat, že obstojíme. I když nám končí bezstarostný středoškolský život, tak věřím, že to zvládneme. Díky našim rodinám a Lesňáku.

Bartoňová Eva Bělíček Jakub Blahošová Jana Brázdil Jakub Dalajková Klára Frydrych Oldřich

Hřebačka Jan Kahounová Kateřina Katrňáková Kateřina Konečná Petra Konečná Veronika Kořenková Veronika

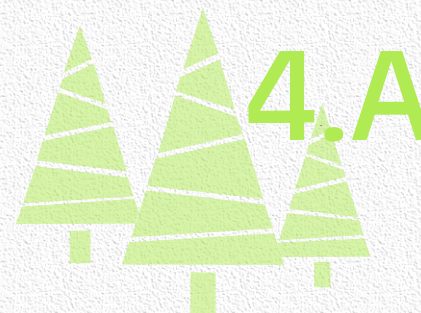
Kozmíková Kateřina Kožíková Taťana Kuchárková Lucie Kůřil Martin Lukšík Erik Machů Karolina

Müller Michal Nezvalová Edita Patáková Terezie Pencová Kateřina Poláčková Kateřina Rybová Magdaléna

Slíva Jakub Šimoník Josef Trunkát Filip Vítková Veronika Voltnerová Michaela Svačinová Hana

třídní profesor: RNDr. Tomáš Danielis

Milá třido,
 prožili jsme spolu velmi zajímavé, ne vždycky jednoduché, ale určitě pestré čtyři roky. Pevně věřím, že tyto roky prožité zde vám pomohli určit váš další životní směr.
 Vaše velká životní cesta ale teprve začíná, ač někteří z vás máte pocit, že už žijete plnohodnotný a hlavně „těžký“ život. Řešili jste mezi sebou či s námi učiteli spoustu pro vás téměř neřešitelných či nepřekonatelných problémů a „neuvěřitelných“ krivd. Ale v brzké době, někteří už za pár měsíců, zjistíte, že jste řešili pseudoproblémy či malichernosti. Každopádně nezapomínejte, že komplikace budou vždycky, záleží na vás, jak je pojmete a budete řešit, určitě ale nezmizí.
 Spolu s kolegy jsme se vám snažili s tím nejlepším úmyslem určitou měrou přispět do vaší celoživotní mozaiky svými znalostmi a zkušenostmi a připravit vás na dvě velmi důležité mety ve vašem životě – maturitu a přijímací zkoušky na VŠ. Samozřejmě nezáleželo jen na nás učitelích, vy jste byli ti hlavní účastníci vzdělávacího procesu, kdy jste něco chtěli přijmout, něco museli přijmout a něco odmítli, ale to je realita běžného života, která na vás za pár měsíců dolehne v mnohem větší míře než dosud. Z pohodové atmosféry „Lesňáku“ spadnete do prostředí, kde budete za všechny kroky a činy plně odpovědní převážně jen vy sami.
 Zdolejte tyto dvě mety k vaší spokojenosti, ať se můžete v plné síle a s mladickým elánem rozjet na vaši velkou životní jízdu.
 Přeji vám, ať nespádnete do spárů prokrastinace, neustrnete ve stereotypu, nezaleknete se nesnadných úkolů či ať se nenecháte odradit drobnými nebo i většími neúspěchy.
 Tak vstříc novým zážitkům a prožitkům.

Váš Tomáš Danielis

třída 4.A:

Říká se, jak ostatně víme z ranních hodin psychologie (které nikdy nikdo neprospal), že osobnost jedince je formována mimo jiné i skupinou, ve které tráví svůj čas. Po čtyřletém soužití s naší třídou si s částečnou hrůzou uvědomuji, že právě tento kolektiv spoustu z nás změnil od základů. Zejména naše schopnosti a znalosti se studiem na gymnáziu značně rozšířily. Již rozumíme principům dilatace času – při písemkách trváme na tom, že čas ještě zdaleka neuběhnul, zatímco deset minut před koncem hodiny už přece zvoní. Osvojili jsme si umění nenápadnosti napovídáním tak tichým, že by mohlo být přehlušeno i dopadením vlasu pana Danielise na zem. Začali jsme poctivě a zcela pravidelně jednou až dvakrát týdně chodit na preventivní prohlídky k lékaři, zubaři, gynekologovi (nejen dívky) a někteří i k veterináři. Také jsme se naučili jíst opravdu, ale opravdu vše (čím podezřelejší název pokrmu, tím líp). Kdybych ale měl vybrat jednu nejpodstatnější lekci, kterou jsme dostali, byla by to tolerance. Strávili jsme čtyři dlouhé roky ve třídě třiceti zcela odlišných lidí, každý den jsme byli vystaveni rozporům v názorech i přesvědčeních a i přesto jsme všichni, až na nespočet ranních nevolností (opět nejen divčích), přežili ve zdraví a bez významných hádek. To beru jako neuvěřitelný úspěch. Na závěr by se hodilo říct něco jako „Klidně bych si to zopakoval,“. Popravdě, doufám, že díky maturitě nebudu muset. Nehledě na to, jak skvělé a přínosné roky to byly, je konečně na čase nechat střední školu za sebou. Věřím, že jednou na třídním srazu si na ni rádi vzpomeneme.

Cichová Anna Čihánková Hana Dohnal Jakub Gajdošíková Veronika Grácová Petra Johecová Ketrin

Jordán Petr Kašpárek Vojtěch Kostecká Adéla Lukeštilková Kateřina Mačák Pavel Mácalová Tereza

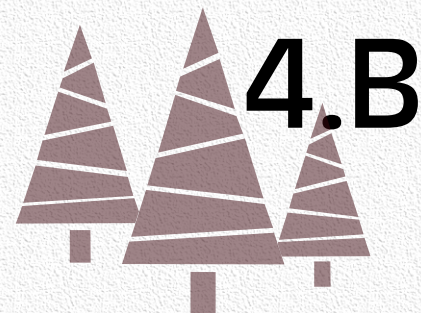
Matulíková Petra Navrátilová Kateřina Novotná Tereza Ondruchová Silvie Ovesná Michaela Pavličková Hana

Pomykalová Iveta Rožnovjácová Kateřina Sedláčková Veronika Soško David Šoc Martin Tomášková Michaela

Tomek Lukáš Vašková Gabriela Vašut Martin Viček Jiří Vojáčková Linda Vybíral Adam

třídní profesorka: Mgr. Lucie Janků

Tak vážení a milí,
doba mého čtyřletého vládnutí a kralování v mé, tedy ve Vaší třídě se pomalu chýlí ke svému konci ...
Věřím, že hned tak nezapomenete na říznost mého „biče“, a protože jsou ve škole tělesné tresty dávno zakázány, nezbývá než Vám uštědřit pár dobře mířených rad.
Buďte rozhodní a za svým rozhodnutím si stůjte.
Buďte čestní a neheďte postranní cesty.
Buďte šťastní a svého štěstí si važte.
Buďte laskaví a dávejte dobro všem svým blízkým.
Pak jistě budete ve svém životě spokojeni a vyrovnaní.
Teď už je jen na Vás, jak s tímto bohatstvím naložíte.

Vaše třídní Lucie Janků

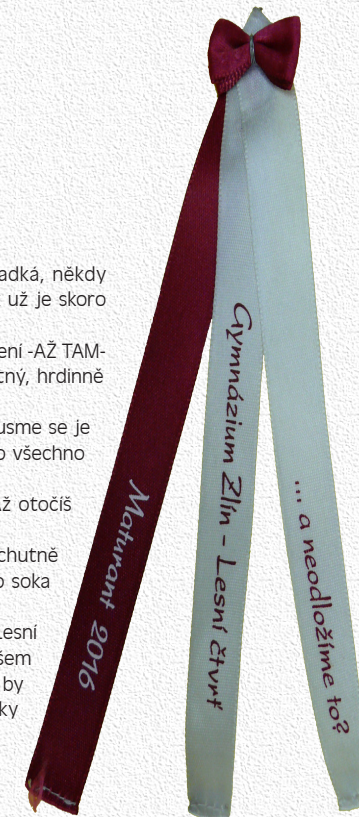
P.S. Vzkázáno budíž i „mým“ německy hovořícím oktávánům!

třída 4.B:

Vážení, co nevidět nastávající bývalí spolužáci, co 45 minut jsme odkrajovali hodinu za hodinou. Všichni okusili sladká, někdy i hořká sousta. Ale všechny jsme je slupli jak malinu. Bohužel tácek už je skoro prázdný. No co, musíme to skousnout!
Vrcholí čtyři léta na vrchu Lesní čtvrti. Konec kdysi tak abstraktní už není - AŽ TAM za horizontem. Přišel čas postavit se tomu čelem. A když boj je nutný, hrdinně taste tužky, radši ještě dneska dočtete všechny knížky!
Vzaly za své tři a půl roku klidu, nastal čas projevit svou kvalitu. Pokusme se je prokázat a hrdě všechno ustát jen s tím málem, co víme. A na to, co všechno neumíme, radši zapomeňme.
Nikdo z nás netuší, zda je s to vstřebat na sto terminů a definic. Až otočíš stránku, zjistíš, že jich čeká ještě mnohem víc.
Každý sám a přece spolu, snad zdoláme Sisyfovou horu, co zdá se tak nechutně vysoká. Ale ber to s klidem a zamysli se, co nás čeká, až maturitního soka vystřídá vysoká.
Až vyvrcholí čtyři zimy a čtyři léta na vrcholu Lesní čtvrti, snad to s námi nepůjde hned z kopce. Všem vám přeju hodně štěstí, aby každý věděl to, co by umět měl. Aby na ty společné - báječné čtyři roky nikdo nikdy nezapomněl!

Bělovský Lukáš

Adamuška Jan Andryšková Vendula Balajková Karolína Daněk Jakub Hnilička Michal Julinová Gabriela

Juráková Anežka Kolaříková Alena Kopečková Jana Krajčová Jana Křižanová Veronika Kuchařová Daniela

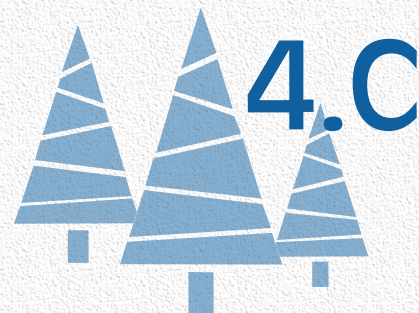
Lapčíková Agáta Macek Jan Malošíková Eva Masařová Miroslava Mechl Stanislav Mravcová Nikol

Mrlíková Tereza Nováková Nikol Obadalová Kateřina Pektorová Sára Polách David Polanská Eva

Stiffelová Andrea Sukup Ondřej Ševčíková Aneta Škuta Martin Švagera Roman Vavrysová Barbara

třídní profesor: Mgr. Zdeněk Srna

Více než kdy předtím v dějinách dnes lidstvo stojí na křižovatce. Jedna cesta vede k zoufalství a naprostné beznaději. Druhá k úplnému vyhnutí. Jednoduchá cesta nikam nevede. Doufám, že budete dost moudří a vyberete si správně. Nehovořím mimochodem s žádným pocitem marnosti, nýbrž s pocitem paniky, pocházejícím z přesvědčení o absolutní nesmyslnosti bytí, který by se snadno dal mylně vykládat jako pesimismus. Ale pesimismus to není. Je to prostě zdravá obava o osud postmoderního člověka, kterého ztělesňujete. Vyjádřeno nejjednodušším způsobem, problém zní: Jak je možné nalézt smysl života v konečném světě s daným obvodem pasu a velikostí košile? Je to velmi obtížná otázka, uvědomíme-li si, že věda nás nechala na holičkách. Potíž je také v tom, že naši vůdci Vás správně nepřipravili na technickou revoluci. Naši politici jsou naneštěstí buď neschopní, anebo prodejní. Někdy stihnou za jeden den oboje. Scházejí nám jasné cíle. Nikdy jsme se nenaučili milovat. Chybí nám vůdci a smysluplné programy. Nemáme žádný duchovní střed. Jsme unášeni samotní vesmírem a v našem zklamání a bolesti se dopouštíme hrůzného násilí jeden na druhém. Naštěstí pořád ještě známe míru. Celkem vzato je jasné, že budoucnost před Vámi otevírá velké možnosti. Také před Vámi otevírá velké propasti. Půjde o to, abyste se propastem vyhnuli, možnosti využili a vrátili se včas do školy ke složení maturitních zkoušek.

To Vám za vydatné pomoci Woodyho A. přeje Zdeněk Srna

třída 4.C:

Všechno to začalo koncem prázdnin 2012 v malebné vesnici s téměř exotickým názvem Sidonie. Právě zde jsme se měli seznámit a stmelit se v jednu velkou nerozlučnou partu. Tamější vedoucí prosazovali názor, že večerět špagety s vidličkou v ruce, která byla přivázaná provázkem k ruce vedle sedícího člověka, nás dozajista sblíží. A nebyly to jen špagety k večeri, díky kterým jsme se spřátelili. Na námi obývané stavební buňky plné myších spolubydličích totiž rádi vzpomínáme i dnes s úsměvem na tváři. Ke konci tohoto školního roku nás ještě čekala třídní rekreace v Domě Ignáce Stuchlého ve Fryštáku. Odtud jsme si všichni odnesli nezapomenutelnou zkušenost, že táhnout lesem pneumatiku od traktoru za neustávajícího deště je vlastně docela zábava. Na závěr druhého ročníku jsme za odměnu (pro někoho za trest) strávili týden na sportovních kurzech. Část třídy putovala dnem i nocí možná ještě neprobádanými končinami Krkonošského pohoří. Zbýlá část se nebála krotit nepoddajné a divoké peřeje rakouské řeky Salzy. Následoval třetí ročník, který byl už poněkud hektičtější oproti dvěma předchozím. Více zkoušení, testů a zameškaných hodin než kdy dříve. Ze všech stran se ozývalo: „Děcka, ale tohle už byste snad mohli umět, vždyť za rok maturujete.“ Příjemným zakončením tohoto školního roku ale byla několikadenní

exkurze do hlavního města. I díky správně zvolenému pedagogickému dozoru jsme si tento výlet opět náležitě užili.

Ilhned z kraje čtvrtáku jsme uspořádali velkolepý stužkovací večírek. Jeho příprava nebyla opravdu ani trochu jednoduchá. Během jeho plánování dokonce padly návrhy jako zmlátit nepřizpůsobivého provozního podniku, ve kterém se náš stužkáč měl původně konat. Naštěstí se vše obešlo bez jakýchkoliv násilností a my jsme měli poměrně vzácnou příležitost vidět naše vážené profesory a profesorky v nezvyklém rozpoložení. Pochopitelně naše čtyřleté studium nebylo jen o výletech, exkurzích a alkoholových seancích. Myslím si však, že právě toto jsou věci, které se nám (bohužel) zaryly do paměti hlouběji než výklad o Přemyslovcích. A i když občas věci nebyly jen růžové, stejně myslím, že bychom si to všichni dali celé ještě jednou.

Vrllová Kateřina

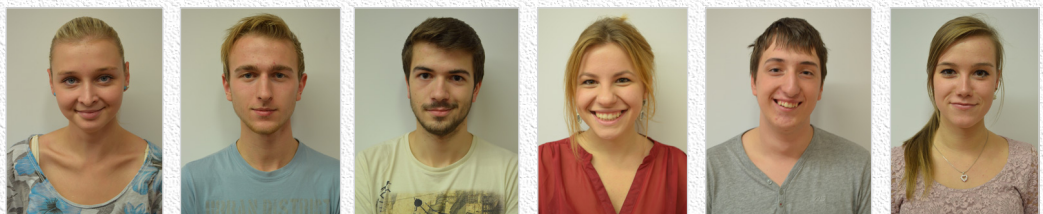

Andrýsek Matěj Bednaříková Sabina Cvičková Nikola Cyroňová Zuzana Čechová Kristýna Dočkalová Alexandra

Francová Klára Freml Jakub Gerychová Karolína Křížka Jakub Křížková Michaela Machová Anita

Malotová Zuzana Mrůzek Tomáš Pečiva Jaroslav Prokešová Kristýna Revenda Jan Strnadová Patricie

Štrélcová Lucie Ševčík Jan Šťastná Kristýna Teichgrabová Zuzana Trdlíčková Jana Václavíková Hana

Voldánová Miriam Vytopil Aleš Zajíc Dominik Zupková Michaela Žaludek Jan

třídní profesorka: Mgr. Dagmar Daňková

"I believe that imagination is stronger than knowledge. That myth is more potent than history. That dreams are more powerful than facts. That hope always triumphs over experience. That laughter is the only cure for grief. And I believe that love is stronger than death." (Robert Fulghum)

„Staň se tím, kým jsi,“ doporučovali již antičtí myslitelé. Ta rada je univerzální, ale právě u vás, moji báječní a druzí mladí přátelé, bych si nejvíce ze všeho přála, aby se tento imperativ skutečně naplnil. Možná si ani neuvědomujete, jak moc jste svou radostnou povahou a optimismem prozářili každíčky den z těch čtyř let, co jsem s vámi mohla strávit. Mám vás velice ráda, budete mi moc chybět.

Vaše milující třídní učitelka
Dagmar Daňková

třída 4.D:

Náš příchod na gymnázium doprovázel údiv. Údiv nade vším a nade vše! Tak velká škola? Tolik učení? Tolik zlomyslných myslících? Ovšem největší starostí nám dělala naše paní třídní: hned první týden v dějepise: "Napište úvahu na Epos o Gilgamešovi." Epos? Úvaha? GILGAMEŠ?

Učitel zná řeči a má z nich doktorát.

Jak šel čas, údiv se přesouval do jiných, nových, sfér, například: To máme jako tento týden pět písemek? Kdo je Kamila? To se opravdu musíme naučit rozdíl mezi Evropskou radou a Radou EU? Jašek už zase chybí? Kdože byl ten minotaur? Jašek nechybí? A náš pohled na paní Daňkovou se také změnil. Zjistili jsme, že je naprostá svěřice:

Bez řeči však sní pět feroových čokolád.

(Ale rozdělí se s námi!)

A teď, těsně před odchodem z tohoto údivu... pardon...ÚSTAVU, se podivujeme zase nad jinými věcmi. Jak je možné, že jsme se ve třídě navzájem nepozabijeli. Jak je možné, že jsme to zvládli až sem a máme před sebou maturitu? Jak je možné, že zijeme? A je to vůbec možné?

Údiv nás provázel a provázet bude...

Učitel'ský sbor

Adamíková Eva, Blahušová Pavla, Březíková Pavla, Burešová Petra, Čechák Marek, Černotík Josef
Černotíková Marcela, Černý Miroslav, Červenák Aleš, Danielis Tomáš, Daňková Dagmar
Dlouhý Pavel, Dvořáčková Jana, Faldíková Miluše, Flieger Miroslav, Frgalová Eva, Fuchsova Pavla
Gester Silke, Hanáková Věra, Hauserová Miluška, Havlíčková Marie, Hilbertová Jaroslava, Hrabíková Jana
Hrazdírová Jana, Hrbáček Vlastimil, Hudec Libor, Chaloupková Petra
Chudárek Jan, Janků Lucie, Jugasová Zdenka, Jurák Přemysl, Jurutková Ivana, Košařová Soňa
Kovařík Lubomír, Kovaříková Pavla, Koziolová Jiřina, Kubečková Ivana, Máčalová Hana
Machačík Jaroslav, Machačíková Ivana, Marčaníková Jana, Martínková Hana, Moštková Jitka
Michlík Jan, Mišurcová Ivana, Mrázová Jitka, Neradil Pavel, Pančochová Daniela, Pelcová Jitka
Pešatová Jana, Pílušová Jana, Pomykalová Eva, Postava Pavel, Rafaj Miroslav
Sáhová Věra, Sedláčková Veronika, Simkovič Pavel, Smržová Miroslava, Srna Zdeněk, Starobová Jana
Stetler Aurelie, Sušilová Jana, Sýkorová Marie, Šenkeříková Helena, Šimrová Blanka, Šipula Radek
Švarc Jan, Tušilová Markéta, Ůlehllová Jana, Vodička Tomáš, Zdráhal Leoš, Zelíková Helena

